

Lhota jménem Nazaret

Bokomara

1. Vesnická tancovačka v Povýšené Lhotě,
pivo je pod míru a muzika – no děs,
jenom ta holka mě drží při životě,
píju a koukám, a vyl bych jako pes.
2. Co na mně vlastně vidí, že mi dává šanci,
jsem z jiné planety, o generaci zpět,
tahleta muzika mě těžko svede k tanci,
mně v sedmnácti hrávali Nazareth.
R: Marie tančí sama, světlo ji ohmatává,
Marie, ještě panna, ze světla počne
do božího rána, do božího rána,
do božího rána, na na na ...
3. Nazaret, holka, byla vlastně taky Lhota,
bydlel tam jeden chlap, je to pár tisíc let,
a jedný šestnáctce se chtělo do života,
ten chlap byl jenom tesař, jak jsem čet'.
4. Měl ruce drsný jako sukovatý dřeva
od fošen, od rakví, od marných zápasů,
Marie zašeptala: mně to, Josef, neva,
a on jí nežně zajel prsty do vlasů.
R:
5. Nahmatal dívčí vůni pod strakatou látkou,
úlekem oněměl jak svatojánek v keřích,
Marie osaměla a stala se matkou,
té noci v Nazaretě počatý byl Ježíš.
R:
6. Marie tančí sama a minuty plynou,
má oči zavřený a srdce dokořán,
zpívá svý "lajlajlaj" nejměkčí angličtinou,
no a ten nahoře s ní má svůj tajný, tajný plán.